

גיליון מס' 233

יבִיעַ אֹמֶר

בראשות הגאון רבי יגאל כהן שליט"א

פרשת שופטים

נאמר השבוע

מאת רבקה הירש

מאמר השבוע

הנהגות מן

שאלות ותשובות

מעבר לסגולה

לאשת החיל

פנינים מהפרשה

סיפור לשבת

ואם לא מגיע לי האם אקבל??

המתרות על פי התורה הקדושה, ואם יחזר אחריהם האדם בדרך המתרת יקבל שכרו בעולם הזה ובעולם הבא מאתו יתברך.

ארחיב מעט את הדברים -

אם אדם לא היה צריך אכל, לא היה צריך לזרע ולקצור את שדהו ולא היה יכול לקיים מצוות רבות התלויות בארץ: כלאים, לקט, שכחה, פאה, תרומות ומעשרות, שמטה וכו'. אם האדם לא היה צריך בגדים, לא היה צריך לקיים מצוות ציצית, שעטנז וכו', ואם לא היה צריך קורת גג, לא היה עולה בידו לקיים מצוות מזוזה ומעקה.

בנוסף לכך אם לא היה צריך בקסוף, לא היה נתן לקיים חלק נרחב ביותר מן התורה, כגון צדקה לעני, תשלום לפועל ביימו, המנעות מנטילת רבית עבור הלואה ועוד מצוות רבות שבתורה שתלויות בממונן.

וכן אם לא היה צריך האדם אשה, לא היה באפשרותו לקיים מצוות קדושי אשה, מצות פריה ורבייה וחונן ילדים. ולכן הביא הבורא יתברך את האדם לעולם כשהוא נזקק לכל הדברים הנזכרים לעיל כדי לבחון אותו האם יבחר במצוות הבורא ויגן בדרכיו ויקבל שכר עצום עבור מצוותיו.

סבה שנייה - אלו לא היצנן האדם לטרם ולחזור אחר פרנסתו, היה פנוי כל הזמן, והבטלה מביא את האדם לעבר על כל התורה כולה. תארו לעצמכם שכל בני האדם היו קמים בבוקר, ואין להם שום מטלות לעשות כמו החיות והבהמות שאינם צריכים לדאג לשום דבר. כותוצאה מן היה עולה על לבם יצר הרע לעשות דברים מעניינים, ולאט לאט הם היו נמשכים לדבר עברה כמו שאמר הנביא ישעיהו (ה, יב) "והיה כנור ונבל תוף וחליל ויין משותיהם ואת פעל והנה לא יביטו ומעשה ידיו לא יארו". וכבר קבעו חז"ל שהבטלה מביא לידי זמה.

יתרה מזאת, השפע מביא את האדם לבעט בבורא יתברך כמאמר התורה (דברים לב, טו) "וישמון ישורון ויבעט, שמנת עבית כשית ייטש אלוה עשהו וינבל צור ישעתו". וכך היה באמת בזמן אנשי דור המבול שמספר עליהם במדרש רבה הם היו זורעים את שדותיהם אחת לארבעים שנה, וארץ חיהם היה בממצע שמונה מאות שנה, ותינוק ברגע לדתו כבר היה מדבר והיה הולך להביא מספרים כדי לחתך את חבל טבורו, וכל חיות השדה היו בעיניהם כעכברים קטנים. כלומר שפע של פרנסה, כח ועצמה.

בסופו של דבר כלם, חוץ מנח ושלשת בניו, השחיתו כל דרכיהם על פני האדמה בעברות החמורות ביותר. וכל זה למיה? היה לדור המבול הכל, ולכן גבה לבם, ובגלל המתנות העצומות שקבלו מהבורא יתברך הם הרגישו בטוחים בכחם ובחכמתם ועזבו את הבורא יתברך. הברכה היחידה היתה להביא מבול שישמיד את כל העולם ולהתחיל הכל מחדש, וכל זה מחמת השפע שהשפיע עליהם הקב"ה.

ולכן מאז ועד עתה ברא הקב"ה אותנו חלשים ונצרכים כדי שנהיה עסוקים בעמל צרכי חיינו, וכך לא יהיה לנו זמן פנוי שאפשר לעבר על רצונו יתברך. מתוך ספרו של הרב יגאל כהן.

"ואני בחסדך בטחתי יגל לבי בישועתך". בורא עולם הוא בעל החסד הגדול ביותר שיש, וכל הרצונות הטובים בבני אדם לעשות חסד עם זולתם מאז בריאת העולם ועד היום - כלם מחסדו יתברך. וכבר כתבו חז"ל בגילוס שמעוני על הפסוק "רבים מכאובים לרשע, והבוטח בה' חסד יסובבנו", אף אם אדם רשע ובלי זכויות כלל בוטח בה', חסד יסובבנו. כל זה הוא בגלל חסדו הגדול של הקב"ה, שכל אדם שנושא אליו את עיניו ומצפה לישועתו, מיד משפיע על עצמו ממדת חסדו יתברך. "טוב ה' לכל ורחמייו על כל מעשיו" (תהילים, קלו, כה). הבורא יתברך פלו טוב, וכדי שהבנה זו תכנס ללבנו, צריכים אנחנו לחזר ולשנן את זה הרבה מאד פעמים כדי שיכנסו הדברים ללבנו משפטים כגון: "ה' יתברך אלהי אבותינו", "כמה טוב ה' יתברך". אט אט יכנסו הדברים ל"תת מודע" שלנו, ובמידה בנושא חשוב זה בטחון בה'.

"מי אתה שהבורא ישמע לתפלותיך"?

דרך נוספת שיכנס אל לבנו בטחון אמתי בהקב"ה היא על ידי שנשנן את הפסוקים המראים על טובו ונדביותו של הבורא יתברך. חלק מהם הבאתי בפרק "הבטחה לבוטח", וע"י כך נדע שהקב"ה לא מענין להרע לנו, חלילה. ואף אם לא מגיע לנו, אין אנו בוטחים על מעשיו אלא רק על חסדו של הבורא יתברך. וכבר אמר הפתוח "נתן לחם לכל בשר, כי לעולם חסדו". אם יתפס אותך היצר הרע ויאמר לך: "מי אתה שהבורא הפל הכל יכול יתן לך או ישמע לתפלותיך או כמה פעמים התפללת ולא נענית, נראה שמגיע לך לסבל?" אף אתה אמר לו ששכר העיד הקב"ה על ישראל: "אהבתי אתכם אמר ה'", "בנים אתם לה' אלקיכם".

דוד המלך מבטיח!

נכון הדבר שלא מגיע לי מתנות מאת ה' יתברך ואולי אפלו מגיע לי קצת ענשים, אבל הוא אבא שלי ממש, ואהבתו אלי היא אין סופית. בנוסף לכך הוא בעל חסד שאין כמותו, והוא קבע בתורתו הקדושה שאם אבטח בחסדיו המרבים, אראה את ישועתו בנדיא. ראיה לדבר היא מהפסוק שאמר דוד המלך ע"ה: "ואני בחסדך בטחתי", כלומר דוד מלפני ידע שאם יבטח על חסדיו המרבים של הבורא יתברך, אזי "יגל לבי בישועתך". לכאורה יש לשאול, מי הבטיח לדוד שתהיה לו ישועה, עד שהוא מסים יגל לבי בישועתך? אלא שזו ממש הבטחה מאת הבורא יתברך שכל אדם בעולם שיבטח בחסדיו המרבים של

השתדלות

רבנו בחיי מביא שתי סבות בשער הבטחון: מדוע חייב הבורא את האדם לחזר אחר צרכיו הגשמיים, ומדוע ברא את האדם חסר כל כך, וכתוצאה מכך כל חיי צריך הוא לעשות השתדלות לשם מחיתו.

סבת ראשונה - הצה הבורא יתברך לנסות את האדם אם ילך בדרכיו אם לאו, ולכן האדם נברא שהוא נזקק לדברים רבים: מאכל, משקה, מלבוש, קורת גג ואשה. וצנה הבורא יתברך לחזר אחריהם ולהשיגם בדרכים

"ענפים"

אנחנו אלו נאמרי ענפי אלה בלוט ענפי אלה

אירון לטובת כלבות ישראל בית יביע אומר בני ברק

בראשות הרב יגאל כהן שליט"א

דרושות שכניות
למאגר השידוכים שלנו
עבודה מהבית מול מחשב
טל: 055-6888080

דרושות נשים
להכוונת בנות מתחזקות
עבודה במשרדנו בבני ברק
בשעות הערב
טל: 055-6888010 עדי

מארגנים שיעור / יש
לכם שיעור באזור
מגוריים ואתם רוצים
שכולם ידעו עליו?
צרו קשר ואנו נפרסם אותו במאגר
השיעורים הארצי שלנו טל:
055-6888090

מארגנים שיעור / יש
לכם שיעור באזור
מגוריים ואתם רוצים
שכולם ידעו עליו?
צרו קשר ואנו נפרסם אותו במאגר
השיעורים הארצי שלנו טל:
055-6888090

מארגנים שיעור / יש
לכם שיעור באזור
מגוריים ואתם רוצים
שכולם ידעו עליו?
צרו קשר ואנו נפרסם אותו במאגר
השיעורים הארצי שלנו טל:
055-6888090

מארגנים שיעור / יש
לכם שיעור באזור
מגוריים ואתם רוצים
שכולם ידעו עליו?
צרו קשר ואנו נפרסם אותו במאגר
השיעורים הארצי שלנו טל:
055-6888090

מארגנים שיעור / יש
לכם שיעור באזור
מגוריים ואתם רוצים
שכולם ידעו עליו?
צרו קשר ואנו נפרסם אותו במאגר
השיעורים הארצי שלנו טל:
055-6888090

מארגנים שיעור / יש
לכם שיעור באזור
מגוריים ואתם רוצים
שכולם ידעו עליו?
צרו קשר ואנו נפרסם אותו במאגר
השיעורים הארצי שלנו טל:
055-6888090

מארגנים שיעור / יש
לכם שיעור באזור
מגוריים ואתם רוצים
שכולם ידעו עליו?
צרו קשר ואנו נפרסם אותו במאגר
השיעורים הארצי שלנו טל:
055-6888090

מארגנים שיעור / יש
לכם שיעור באזור
מגוריים ואתם רוצים
שכולם ידעו עליו?
צרו קשר ואנו נפרסם אותו במאגר
השיעורים הארצי שלנו טל:
055-6888090

מארגנים שיעור / יש
לכם שיעור באזור
מגוריים ואתם רוצים
שכולם ידעו עליו?
צרו קשר ואנו נפרסם אותו במאגר
השיעורים הארצי שלנו טל:
055-6888090

הנהגות מרן
רבנו הרב עובדיה יוסף זצוק"ל

סליחות עם מרן מלכא זצוק"ל

אי אפשר שלא להיזכר במוצאי שבתות של חודש אלול, אחר שיעורו הקבוע של מרן בבית הכנסת "היזדים", היאך היה מחזן את אמירת הסליחות כולה, באיזו נעימות ותחינה שאין כדוגמתה, ולפני י"ג מדות היה מפיית ומסלסל מאוד, וכן בכל "עננו" היה מפיית ומאריך, ואף באמירת הקדיש שבסוף הסליחות היה מסלסל בכל שבוע כמנגינת הפיוט "המבורך".

וסיפר הגאון רבי אליהו בר שלום שליט"א, רבה של בת ים, ששאל את הפייטן האהוב על מרן - ר' משה חבושה, למה הוא מאריך ומפיית בסליחות? וענה לו ר' משה בדברי מרן עצמו 'סליחות הנאמרות בפחות משעה, אינן סליחות'. ואפשר שזו הסיבה שמרן היה אומר את התחינה "למענך אלוקי..." בכל ימי הסליחות ולא רק בעשרת ימי תשובה כמו שכתוב באיזה סידורים, כי המנגינה שבה הנאמרת עם המילים המיוחדות שבה, שוברים ומכניעים ומעוררים את ליבו של האדם מאוד מאוד לתשובה. ועל כן ברור הדבר שאם אדם אין לו די זמן לאמירת כל הסליחות בנחת, ידלג על קטעים מסוימים, והשאר יאמר בנחת ובתחנונים כמו שפסק מרן בשולחן ערוך (סימן א ס"ד) "טוב מעט תחנונים בכוונה מהרבות בלא כוונה". וכתב המשנה ברורה: ואם יש לו אונס ואינו יכול להאריך, או שהוא משער בעצמו שאם יאריך לא יוכל לכוון וממעט בתחנונים ואומרם בכוונה, נחשב לפני ה' יתברך כמו אותו שיש לו פנאי ומאריך בתחנוני נים בכוונה, ועל זה שנינו "אחד המרבה ואחד הממעיט, ובלבד שיכוון לבו לשמים". (בהלכה ובאגדה)

שאלות ותשובות
מאת סורנו הר"ג יגאל כהן שליט"א

שאלה: האם צריך שיהיה בבית שני מקרוגלים אחד לחלבי ואחד לבשרי, או שאפשר להשתמש באותו אחד גם בבשר וגם בחלב? **תשובה:** אפשר להשתמש במיקרוגל אחד לחלבי ולבשרי בתנאי שמשתמש באופן קבוע בקופסת סגורה לאחד מהם או לחלבי או לבשרי, מרן יור"ד סי' ק"ח.

שאלה: פתחנו מניין בבוקר ויש שם אנשים שממהרים לעבודה ובימי שני וחמישי שיש תחנון וספר תורה ודאי לי שהם יצאו באמצע, האם יש אפשרות לדלג או לקצר כדי לזכות את כולם בכל התפילה?

תשובה: אם אין אפשרות לומר את כל סדר התחנון אע"פ שמקורו של התחנון הארוך יסודותיו בהררי קדש בב"י בשם הראשונים מכ"מ היות ולהלכה אנו נוקטים שתחנון הוא רשות, יש ליעץ להם שיגידו תחנון קצר ויעברו אחר כך לאמירתו והוא רחום שעליה אמר מרן בסימן קל"ד שמי שלא אומר והוא רחום נקרא פורץ גדר.

שאלה: אני רגיל לטבול כל יום ב"ה כבר כמה שנים ועכשיו חליתי בקורונה ואיני יכול לטבול, האם צריך לעשות התרת נדרים על המנהג?

תשובה: כדאי שתתקלח כתשעה קבין מים שזה בערך שלוש עשרה ליטר (חזו"ע ימים נוראים) שזה מועיל למי שאין לו מקווה כמבואר בג"מ בברכות, ואין צריך לעשות התרה דדעת מרן רבינו עובדיה יוסף כדעת הפוסקים דס"ל שאם אין בכוונתו לבטל את המנהג לגמרי ורק הוא אנוס, אינו צריך התרת נדרים.

מעבר לסגולה
מאת הרב אליהו עמר שליט"א

דוד המלך ומפיבוסת עגלה ערופה

בסיומה של הפרשה התורה מצוה את בני ישראל על מצות 'עגלה ערופה', שאם נמצא אדם הרוג בשדה ולא נודע מי היכהו נפש, על בית הדין מהעיר הסמוכה להגיע למקום מציאת ההרוג ולבצע מעשה שיכפר על הריגתו. מעשה זה מבוצע על ידי עריפת עגלה (הפוך ממקום השחיטה שהוא כנגד הצוואר) בשפת הנחל הקרוב למקום מציאת ההרוג, כשבמעמד זה מתוודים בית הדין שלא היתה להם יד בהריגתו של האיש.

לאחר עריפת העגלה ולאחר דברי בית הדין (דברים כא, ח) "כפר לעמך ישראל אשר פדית ה' ואל תתן דם נקי בקרב עמך ישראל ונכפר להם הדם", הקב"ה אכן מכפר לעם ישראל, ומובא בתרגום 'יהונתן בן עוזיאל' שמיד לאחר עריפת העגלה היה יוצא נחיל תולעים מטבורה של העגלה שהיה הולך עד מקומו של הרוצח באשר הוא, שם היו התולעים מטפסים עליו ולא עוזבים אותו עד שהיו באים בית הדין וממציים עם הרוצח את דינו הראוי לו.

עצת אחיתופל

ובהקשר לזה מובא נביא (שמואל ב טז, ד), כאשר ברח דוד המלך מפני אבשלום, ירד לקראתו 'ציבא' עבדו של מפיבוסת בן יהונתן בן שאול, ודוד המלך שרחש אהבה רבה ליהונתן ונשבע אמונים לו ולזרעו, התעניין

שדוד לא עשה דין אמת, האם מגיע על כך עונש מות? **כחה של לשון הרע**

ומבאר ה'זרע שמשוין' על פי המובא בירושלמי (פאה פ"א ה"א), בדורו של דוד המלך היו יוצאים למלחמה ונהרגים למרות שכולם היו עובדי ה', מכיוון שהיו ביניהם בעלי לשון הרע, ולכן היו מתים במלחמה. לאור זאת טען מפיבוסת, מאחר שדוד המלך קיבל לשון הרע מציבא, וכעת השוב בורא עולם את דוד בשלום, סימן שדברי ציבא הם אמת. ולכן בא מפיבוסת בטענות לבורא עולם, שהרי בורא עולם יודע את האמת שהעבד ברח לו ולא איפשר לו לבוא עמו למחנה דוד, ואם כן מדוע החזיר את דוד המלך בשלום מהמלחמה ונתן לדוד המלך מקום לטעות שהמידע שאמר ציבא היה אמיתי, שהרי אם היה נהרג במלחמה היו יודעים כולם שציבא דיבר שקר.

על טענה זו של מפיבוסת ענו לו מן השמים שדיבוריו אלו הם מריבה של חנינם עם השמים, משום שטענתו נסתרת מטענת סבו שאול המלך, כשהכוונה היא, מפיבוסת טען שהוא רוצה שכעת ימוצה הדין עם דוד המלך על שחטא וקיבל לשון הרע מציבא, אך שאול המלך טען להיפך כיצד להרוג כעת את הרשעים הרי שמא בעתיד יצא מהם משהו טוב. נמצא שדברי הסב סתרו את דברי הנכד ודברי הנכד סתרו את דברי הסב, אין זה אלא שיש להם רק טענות אך אין ממש בטענתם, ולכן נקרא מפיבוסת 'ניצא בר ניצא'. וטענתו אינה במקומה.

מבצע!!! לכבוד הילולת ה'זרע שמשוין' (ו אלול)
הפתיעו את יקירכם בספר 'מעבר לסגולה' ביאורים על ה'זרע שמשוין' לפרטים צלצלו עכשיו, הידברות 073-222-1250

אצל ציבא מדוע לא הגיע עמו מפיבוסת, ציבא השיב לו שאדונו שמח במפלתו, משום שסבר שעל ידי כך תשוב המלוכה למשפחת שאול, וכששמע זאת דוד המלך אמר לציבא 'אם דבריך אמת, הרי שכל רכושו של אדוניך שייך לך'. בסיום המרד כששב דוד המלך לירושלים, שאל את מפיבוסת מדוע לא ירד לקראתו בזמן המרד יחד עם עבדו? ומפיבוסת השיב לו שעבדו ברח ממנו, ומכיון שהוא נכה שאינו יכול להלך ברגליו לא היתה באפשרותו להגיע באופן עצמאי.

מבחן הנאמנות

הגמרא (שבת נו ע"א, ע"ב) מבארת שדוד המלך לא קיבל את דברי מפיבוסת, באותה השעה שהתרעם מפיבוסת על בורא עולם, מדוע שב דוד המלך בשלום לביתו, יצאה מן השמים בת קול ואמרה "נצא בר נצא" ('נצא' מלשון אדם העושה מריבה כעין 'כי יצאו אנשים' דהיינו אנשים הרבים ביניהם), כלומר שמפיבוסת נקרא בשם 'נץ' שעושה מריבה עם בורא עולם, והוא נכדו של שאול שעשה אף הוא מריבה עם בורא עולם, מתי? במלחמת עמלק שנאמר "וירב בנחל" כשהכוונה היא על עסקי עגלה ערופה, כלומר ששאול המלך טען אם נהרג אדם חף מפשע עורפים עגלה לכפר על מעשה זה, ק"ו כאשר מדובר על הריגת עם שלם (עמלק) שבוודאי שצריך כפרה על מעשה זה. אולי יצא מהם בעתיד מהו טוב?

שואל ה'זרע שמשוין', מדוע ראתה הגמרא לנכון לקשר בין מעשה שאול למעשה מפיבוסת? ומדוע היה למפיבוסת תרעומת על בורא עולם על שדוד המלך חזר בשלום, הרי אף לשיטתו

"תמים תהיה עם ה' אלוקיך"

יהודי הולך ברחוב, ואתה שואל אותו: "מה המצב?" הוא עונה לך: "מה אני אגיד לך... יכול להיות יותר טוב". האדם הזה פשוט לא מאמין בבורא עולם! הרי לא ייתכן בעולם שיהיה יותר טוב, משום שבורא העולם שכולו טוב כל היום מחפש איך לעשות לך יותר טוב.

יש פסוק בתהילים: "אין עושה טוב אין גם אחד", ומבאר הבן איש חי: אם אדם חושב ש'אין עושה טוב'... הוא חושב שהמצב שלו יכול להיות יותר טוב... זה בגלל ש'אין גם אחד' - הוא לא מאמין ב-אחד! בורא העולם! הרי אנחנו קוראים לו אבינו מלכנו, והרי אבא תמיד רוצה לתת, אבל הוא לא תמיד יכול. ולעומתו מלך תמיד יכול לתת, אבל הוא לא תמיד רוצה. אבל הקב"ה הוא אבינו-מלכנו! הוא גם יכול וגם רוצה! אז אם הוא לא נותן זה לטובתך! פשוט לא יכול להיות יותר טוב.

ועוד אומר דוד המלך: "עד אנה תסתיר את פניך ממני עד אנה אשית עצות בנפשי", והיינו שאם יש לך הרבה עצות לבורא עולם, אתה חושב שאתה היועץ של בורא עולם, אז תסתדר לבד... "תסתיר פניך ממני". אבל אם "תמים תהיה עם ה' אלוקיך", אז "הי חסדך עלינו כאשר יחלנו לך".

כמה שאתה מייחל אליו, כמה שאתה בוטח בו בלי הרבה עצות, כמה הוא פורש את כנפיו עליך!

ונסיים במעשה שימחיש לנו מעט את היסוד שלמדנו: יהודי של פעם, כבר מבוגר, נוסע ברכב. לפתע עצרה אותו ניידת... לא על אף אחד מישיראל... שוטר.

אי אפשר לפרט כאן, אבל כידוע שוטרות לא כל כך מצטיינות במידת הרחמנות... היא מיד מוציאה את הפנקס ומתחילה לרשום דו"ח. היהודי שלנו, יהודי של פעם, לא מתרגש. הוא אומר לחבר שלו שישב לידו בידידיש: "הכל עושה הקב"ה".

היא שומעת אותו ממלמל בידידיש, והיא לא מבינה כלום. היא בטוחה שהוא צוחק עליה, מלגלג עליה ומבזה אותה.

העצבים לא עלו לה לראש, הם פשוט היו שם מאז ומעולם... והיא התחילה לרשום לו דו"ח נוסף על פגיעה בשוטר.

כשהיא היתה צריכה לרשום את הציטוט של הפגיעה, היא שאלה אותו: "מה אמרת?". אז הוא ענה בנחת: "אמרתי שהכל מאת ה' יתברך ושאת לא עושה שום דבר". כמוכן שהיא עוד יותר התעצבנה ואמרה: "אני היא זו שנותנת לך את הדו"ח!" וכדי להוכיח את עצמה היא קרעה את הדו"ח לשניים ואמרה לו: "נו, אתה רואה? אז מי כאן נותן את הדו"ח אני או ריבונו של עולם?"

"הי חסדך עלינו כאשר יחלנו לך..."

מתוך 'אוצר הדרשות הקצרות', ניתן להשיג בטלפון: 0548-433-555

'מה ששנא עליך אל תעשה לחברך'

כך אמר הלל הזקן שנענה ללמד גוי את תורתנו הקדושה על רגל אחת, כשבמשפט אחד הוא הכניס את הכל.

ובענין זה שמעתי מהרב עמרמי שליט"א ששואלים - 'מה ששנא עליך אל תעשה לחברך' - מובן כי כלל זה כולל את כל המצוות וההגבלות שבן אדם לחברו, אך מה עם המצוות של בן אדם למקום? ואכן עונה הרב ואומר כי ה' הוא כמו רעך. אנחנו מתנהגים לבורא עולם כפי שאנחנו מתנהגים לחברים... כך זה עובד... תבדקו את זה. אדם שלא אומר תודה רבה מכל הלב לאשתו או לאימו על האוכל, הרי שכך גם ברכת המזון שלו נראית.

מי שלא יודע להכיר טובה לאחר, גם לא יכיר טובה לקב"ה. "הכופר בטובתו של חברו, סופו לכפור בטובתו של מקום" - אם את סוחרת בלב על אנשים, גם על הקב"ה יש לך משהו בלב.

אם את חושבת שאדם פלוני הרע לך בחיים וקשה לך עם זה, תחשבי טוב טוב תראי שבאיזה מקום בלב גם על הקב"ה את חושבת שהוא חס ושלום הרע לך במקום מסוים בחיים.

לא יכול להיות אדם שבסביבה שלו הוא גאוותן, תופס מעצמו ליד אחרים, ועם הקב"ה הוא ענוותן ולא מחזיק מעצמו כלל. גם אם כלפי חוץ הוא אומר שעם הקב"ה היחסים שלו שונים ממה שהוא מתנהג עם הסיביבה - זה לא נכון, לא יכול להיות. צריך לעשות בדק בית.

איך שאנחנו מתנהגים וחושבים על הזולת - כך נתנהג עם הקב"ה. ואדם שהולך עם חזה מתוח בוודאי שהוא דוחק רגלי השכינה, ומפני שאם הוא גאוותן בסביבה שלו אזי גם הקב"ה לא יכול לדור עימו וממילא לא רק סביבתו סובלת.

אין הפרדה בין המידות שלנו כלפי החברה וכלפי הקב"ה, וכך גם אין הפרדה בין הדרך שאנחנו רוצים שהקב"ה ינהג עימנו לבין הדרך שאנו מתנהגים עם אחרים. הא בהא תליא - זה בזה תלוי. איך שנתנהג עם הבעל, הילדים, ההורים, החברות לעבודה, מישוהו ש'חונך' אותנו בכביש, האיש שדפק בדלת בשעה מאוחרת - ככה יתנהגו אלינו משמייים. בשמחה או בקוצר רוח. איך שתנהגי לאנשים שתלויים בך, כך הקב"ה יתנהג אלייך שאת תלוי בה.

ועוד בענין זה ראוי להביא מה שהרב הגאון יגאל כהן שליט"א נוהג לומר, כי הכרת הטוב היא המביאה לאהבה, ועל כן ככל שנתחזק בלהכיר טובה לקב"ה כך נוכל לעבוד אותו יותר ויותר מתוך אהבה. ובפרט שעבודה זו היא המחזיקה לאורך שנים ולא עבודת ה' מתוך חדו, ובוודאי שאנחנו רוצים לעשות את רצון ה' כי אנחנו אוהבים אותו ולא רוצים להכעיס אותו, ולא בגלל פחד ממה שיקרה, אלא מתוך הכרת הטוב על כל החסד שהוא גומל איתנו בכל רגע.

וכשנכניס ונקבע הבנה זו בתוכנו, ממילא נדע שלא מגיע לו שנעשה בניגוד לרצונו, ואף נחפש לעשות לו טוב מתוך הערכה על כל הטובות שהוא גומל איתנו בכל רגע. אין ספק שאדם שעובד את הקב"ה מתוך אהבה והכרת הטוב, מיד נהיה אדם טוב יותר גם כלפי הסביבה, וכך להיפך - אדם שטוב עין ומכיר טובה עם החברה, יהיה לו הרבה יותר קל לעבוד את ה' מתוך אהבה.

והנה משה רבינו זכה להגיע למדרגות כל כך קרובות לקב"ה, וגם בו שלא במקרה אנו רואים שהייתה לו הכרת הטוב מיוחדת. הוא הכיר טובה אפילו לדומם, לא רק לאנשים. הוא הכיר טוב למים ולעפר שעשו לו טובה, ואכן הקירבה המיוחדת שלו לקב"ה מעידה על הדרגה הגבוהה שהגיע, וזה מראה לנו שכלל ואדם מכיר טובה לאחר - כך הוא זוכה להתקרב לקב"ה באותה מידה ייחודית.

וכמו שאמרנו אין להפריד בין אדם למקום ובין אדם לחברו - שניהם זה מה ששנא עליך אל תעשה לחברך, ולפי זה הרי שגם לקב"ה צריך להתנהג בהכרת הטוב ובהודיה תמידית, ואף לחפש את הטוב בכל רגע נתון וכאילו הוא חבר שלך.

לרכישת הספר 'תוכו רצוף אהבה' מאת מחברת הטור: 0583266571

בנים אמיתיים

סיפר המגיד הירושלמי ר' שבתאי יודלביץ: מדי פעם הייתי נוסע לארה"ב להתרים גבירים עשירים לטובת הישיבות פה בארה"ק, ופעם אחת הגעתי שם לאיזה גביר גדול, אך כשנכנסתי אליו אותו עשיר סילק אותי בבושת פנים ואמר: "אני לא תורם לישיבות!"

אחרי כמה שנים כשחזרתי לאותו איזור בארה"ב, רציתי לפסוח על אותו עשיר ולא להיכנס אליו, אך אמרו לי העסקנים: מדוע אינך רוצה להיכנס אליו? 'מה השאלה? פעם שעברה הוא סילק אותי בבושת פנים, הוא לא רוצה לתרום' נעניתי להם, אך הם חזרו ואמרו לי: 'תיכנס אליו הפעם, לא תפסיד מכר'. ואכן נכנסתי, ולהפתעתי הגביר קיבל אותי בכבוד גדול ואף נתן לי תרומה מכובדת מאוד.

שאלתי אותו מה נשתנה משנים קודמות? והוא סיפר לי שבאחת מנסיעות העסקים שלו לחו"ל, הוא שהה בסין ונפל למשכב.

אישפזו אותו בבית חולים מקומי במצב מאוד קריטי, עד שה' ישמור ויציל יצא עליו קול שהוא נפטר. ומכיון שההודעה הגיעה אל הילדים שלו

בארה"ב, הם ישבו עליו שבעה ולאחר מכן חילקו ביניהם את כל רכושו. והנה לאחר תקופה הוא החלים בבית החולים וכשהוא מספיק לשמוע שישבו עליו שבעה, ומכיון שהוא רצה לדעת מה עשו עם כל הכסף שלו, הוא התחפש לאדם אחר ונכנס לבית הכנסת שבעיר, ושם היתה מודעה לכל מי שרוצה להקדיש לעילוי נשמת קרובו אויז יש לו ארבע אפשרויות: א. אמירת קדיש כל השנה, לימוד וסעודת יארצייט - 500 דולר. ב. קדיש ולימוד כל השנה ללא יארצייט - 200 דולר. ג. קדיש ולימוד רק חודש ראשון - 100 דולר. ד. קדיש ללא לימוד רק לחודש הראשון - 20 דולר. הוא חיפש ברשימות לראות איפה שמו אותו... והוא מצא את שמו בקטגוריה של ה- 20 דולר.

מיד חשב בליבו אותו עשיר: "כל הכסף שהשארתי להם ואני שווה בעבורם רק 20 דולר?! הוא כעס ורתח, שכר עו"ד גדול, ונישל את כל הבנים שלו מהירושה, ולאחר שהחזיר לעצמו את כל הכסף הוא החליט לתרום רק לישיבות ולמוסדות חסד וצדקה, ומתוך הבנה שהתרומות והצדקות אלו הבנים האמיתיים שלו!"

מתוך 'אוצר הדרשות הקצרות', ניתן להשיג בטלפון: 0548-433-555

בשבת והודאה לכורא עולם יצא לאור ספרו החדש
של הרב יגאל כהן שליט"א
על פרק רביעי של חובת הלכות
ביאור בשפה נעימה וברורה

שער הבטחון המבואר
חיים מאיר על הפרק הרביעי בספר חובת הלבבות

ניתן להשיג במשרדי "יביע אומר" 03-8000770
ובחנויות המובחרות

ענפים
נותן לך מענה!

מונים להתחזק וצריכים הכוונה?
יש לכם שאלה הלכתית ואין לכם את מי לשאול?
מחפשים שידוך?
צריכים הכוונה בנושא שלום בית?

ארגון ענפים
בראשות הרב יגאל כהן שליט"א
יעזרו לכם למצוא את התשובה
ע"י מומחים ורבנים.

צרו קשר:

03-8000-770

אנחנו אולי נראים שונים אבל כולנו מקצוע אחד

תומכים בפעילות של מסעדת החסד ומקבלים מתנה

בהוראת קבע של 100 ש"ח למשך שנה
מקבלים פיתום הקטורת על קלף במתנה

גם תומכים בפעילות וגם זוכים בסגולה לשמירה ופרנסה טובה

03-8000-770

עוזרים בבניית הבניין ושותפים בכל הזכויות שיהיו בו לנצח!

בואו ותהיו שותפים

בתרומה של חצי מטר = 200 ש"ח למשך 36 חודשים או מטר = 400 למשך 36 חודשים
תקבלו כתב שותפות מהודר החום ע"י הרב יגאל כהן שליט"א
כמו כן ניתן להקדיש את הארון קודש או חרדי לימוד להצלחת או לעילוי נשמת

03-8000-770

נר תמיד לע"נ ר' מנשה בן רחל ז"ל ולע"נ שושנה מהין בת זיוה ע"ה

בתרומה של 250 ש"ח אתם שותפים בהפצת העלון ב: 20,000 עותקים